

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد   بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم   از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

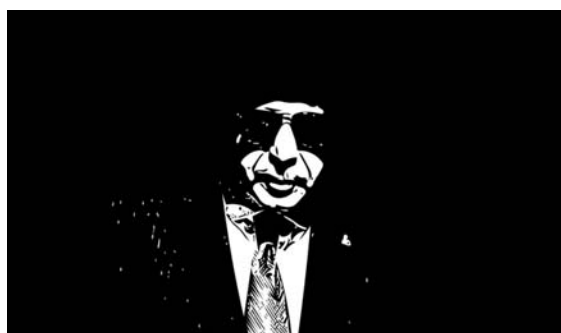
afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منبع: بنیاد فرهنگ ستراتیژیک
برگردان: ع. سهند
۱۰ نومبر ۲۰۲۰

نقشه‌های ترکیه برای ایجاد «توران بزرگ»

آتلانتیکو: ناگورنو- قره‌باغ به مثابه بخشی از ستراتیژی نو عثمانی اردو خان نقشه‌های ترکیه برای ایجاد «توران بزرگ» ممکن است واقعیت یابد

سایت خبری فرانسوی آتلانتیکو می‌نویسد: «از همان آغاز درگیری‌ها بین آذربایجان و ارمنستان در ناگورنو-قره‌باغ در اواخر سپتامبر، جامعه بین‌المللی سعی کرده است گره نیات ترکیه را در این درگیری که تا این اواخر موضع مهارشده‌ای داشت، باز کند. مداخله در لیبیا در اواخر ۲۰۱۹- اوایل ۲۰۲۰، بهره‌برداری از منابع مدیترانه شرقی، علی‌رغم خطر تشنج در روابط با یونان و دیگر کشورهای ناتو، حمایت نظامی به ندرت پنهان از باکو- همه این‌ها بخشی از ستراتیژی جهانی ترکیه برای نشان دادن قدرت خود و برای رسیدن به استقلال در زمینه انرژی است، که ما باید در نظر بگیریم.»

نشریه یادآور می‌شود که طی چند سال گذشته کل جهان شاهد فعالیت بیش از حد دیپلماتیک و نظامی ترکیه بوده است، اما چیزی را که در پشت این فعالیت قرار دارد، درک نکرده است. به گفته آتلانتیکو، این چیز آرزوی احیای خلافت عثمانی است، که از بین رفتن آن برای ناسیونالیست‌های ترک قابل پذیرش نیست.

امروز اردوخان کاملاً خلاف آتاتورک است، که سعی کرد کشور را مدرن کند و آنرا به تمدن اروپائی نزدیکتر کند. در سوی دیگر، اردوخان تصمیم گرفت به جهان عرب-مسلمان بازگردد، و ترکیه را رهبر این جهان کند. اما، همه در جهان اسلام این نقشه‌ها را دوست ندارند. به این دلیل است که رویارویی انقره با مصر، با سلطان‌نشین‌های نفت‌خیز خلیج فارس و ایران پیش آمد.

ترکیه به کنترل بر فضای آبی از بحیره سیاه تا مدیترانه شرقی، عمدتاً برای توسعه منابع نیاز دارد، زیرا عملاً از خود منابع هیدروکربن ندارد. تشنج پیش آمده بین یونان و ترکیه در تابستان ۲۰۲۰ فقط یک نتیجه آرزوی انقره برای تغییر تقسیم‌بندی ارضی کل منطقه است، زیرا ترکیه مطمئن است که منافع آن ضایع شده است.

نویسنده مقاله، اردوان امیراصلانی کارشناس مسایل خاورمیانه می‌گوید: «در این مورد، چشم‌انداز یک درگیری تمام‌عیار با یونان از دید تندروترین بازهای ترکیه محتمل یا حتی مطلوب است. دولت‌های اروپائی و روسیه بدرستی از تکان‌های ژئواقتصادی ناشی از ماجراجویی اردوخان در مدیترانه شرقی نگران هستند، اما تاکنون نتوانسته اند به یک پاسخ مناسب فکر کنند...»

نویسنده مطمئن است که مداخله ترکیه در مناقشه قره‌باغ نتیجه ستراتیژی متحد کردن همه مردم ترک‌زبان تحت یک دولت است. این مردم در بسیاری از جمهوری‌های قفقاز و آسیای مرکزی شوروی سابق زندگی می‌کنند، و بسیاری از آن‌ها در ایران هستند. اردوان امیراصلانی گفت پان-ترکیسیت‌ها خواهان امپراتوری قومی-زبانی «توران» - نام فارسی پادشاهی افسانه‌ای که زمانی رقیب فارس بود- هستند. از این‌رو، ایران دلیل اضافی برای نگرانی درباره گسترش فزاینده ترکیه در مرزهای خود دارد.

گرچه ایران رسماً نسبت به ارمنستان و آذربایجان بی‌طرف است، اما در واقع به ارمنستان نزدیک است و به ایروان کمک می‌کند، و خواهان پایان مخاصمات و نشستن دور میز مذاکره است. ایران به این دلیل که یک کشور دارای یک جمعیت بزرگ آذری است- که همه بخش‌های آن از باکو حمایت می‌کنند- خود را در وضعیت دشواری می‌بیند.

آتلانتیکو در پایان می‌گوید: «الهام علی‌اف رئیس‌جمهور آذربایجان خروج نیروهای ارمنی از ناگورنو-قره‌باغ را شرط توقف درگیری اعلام کرده است، ارمنستان که در واقع از سال ۱۹۹۴ بر این قلمرو حکومت کرده است با این شرط مخالف است. در نتیجه، «جنگ منطقه‌ای» که روحانی رئیس‌جمهور ایران از آن نگران است، از هر زمان دیگری به واقعیت نزدیکتر است.»

<https://www.fondsk.ru/news/2020/10/14/atlantico-nagornyj-karabah-kak-chast-neosmanskoj-strategii-erdogana-52045.html>

توضیح مترجم: برای اصل مقاله به زبان فرانسوی به نشانی زیر مراجعه کنید:

<https://www.atlantico.fr/decryptage/3592933/l-ingerence-au-haut-karabagh-une-etape-de-plus-dans-la-strategie-neo-ottomane-d-erdogan-ardavan-amir-aslani>